

[Helger Hansen.]

området, og det kan dog vist ikke kaldes tilbageskridt, i hvert fald ikke i min terminologi. Jeg mener, det er ønskværdigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til udvalget for fysisk planlægning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om naturfredning.

(Lovforslag nr. 142. Fremsat 13/3 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Camre (S):

Der er her tale om et lovforslag, som er overtaget fra den foregående samling. Det har været til første behandling én gang, og derfor skal jeg ikke sige så vældig meget ud over det, mit partis ordfører tidligere har sagt i denne sag.

Socialdemokratiet er tilhænger af, at loven også efter denne ændring bevarer fredningsplanudvalgene. Der sker en værdifuld forenkling af disse udvalgs opgaver, og man undgår en stor del dobbeltadministration. Udvalgene bliver planlæggende, og deres sagkundskab vil blive nyttiggjort i en vejledning for zonelovsmyndigheden, som overtager en væsentlig del af de beføjelser til at træffe selvstændige beslutninger, selvstændige afgørelser, som fredningsplanudvalgene har efter den hidtil gældende lov.

Tillige vil jeg gerne give udtryk for socialdemokratiets tilfredshed med, at man bevarer adgangen, som er indeholdt i zonelovens § 11, til at anke til fredningsplanudvalgene.

Vi kunne måske endog på enkelte områder ønske os en styrkelse af fredningsplanudvalgenes beføjelser, sådan som det også blev nævnt af mit partis ordfører, hr. Auken, i november 1974 ved behandlingen dengang af dette forslag. Hr. Auken sagde

den 29. november — Folketingstidende sp. 2587:

„Lad mig bare som et enkelt eksempel for at illustrere dette nævne, at det måske var værd i en positiv ånd at overveje det forslag, som sportsfiskernes organisation med megen saglig styrke har fremført om at inddrage samtlige naturlige vandløb, altså også de private vandløb, under bestemmelserne i § 41, stk. 2, således at vi ikke, når det drejer sig om større, private vandløb, ser, at snævre erhvervsmæssige interesser kan ødelægge uerstattelige, fredningsmæssige, landskabelige værdier.“

Vi vil altså gerne under udvalgsarbejdet se, om der måske kan skabes et flertal herfor i udvalget, men det kan naturligvis også ske ved en ændring i anden lovgivning, og det håber jeg vi kan komme tilbage til under udvalgsarbejdet. Det skal ikke være nogen form for betingelse fra vores side og slet ikke nogen betingelse, at det sker netop i den lov, vi står med her.

Jeg vil gerne til slut stille et par spørgsmål til ministeren. I lovens § 25 ønsker man at hæve grænsen for, hvilke kendelser fredningsnævnet skal forelægge for overfredningsnævnet, fra 50.000 kr. til 200.000 kr., altså i henseende til størrelsen af den udgift, som det offentlige kan have. Jeg har forstået, at der her er tale om en inflationsbetinget ajourføring, som måske nok er lidt voldsom. Jeg vil gerne spørge ministeren, om der ligger en væsentlig rationalisering heri, og om ministeren eventuelt vil overveje at undlade denne forhøjelse af grænsen.

Til slut vil jeg gerne fremdrage det værdifulde nye under § 60 a, ifølge hvilket miljøministeren kan fastsætte regler, hvorefter støjvoldende sejlads med motordrevne fartøjer, som ikke er erhvervsmæssig, forbydes helt eller delvis på vandløb, søer og på søterritoriet. Jeg ville gerne spørge ministeren, om ministeren vil overveje eventuelt at indføre tilsvarende bestemmelser, for så vidt angår privat luftfart, privat lufttrafik.

Aksel Pedersen (V):

Under den stærke udvikling og ændring, der sker med vores samfund og er sket i de sidste år, har der været meget store krav til byggegodkendelser og dispensationer efter det, man populært kalder by- og landzoneloven. Disse godkendelser har været underka-